

Retningslinjer for selskabsspecifikke parametre

Indledning

- 1.1. I henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (herefter benævnte "EIOPA-forordningen")¹ udsteder EIOPA retningslinjer for selskabsspecifikke parametre.
- 1.2. Retningslinjerne vedrører artikel 104, stk. 7, artikel 110, 111, 230, 248, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EU af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)², samt artikel 218, 219, 220, 338 og 356 i Kommissionens Delegerede Forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter "Forordning (EU) 2015/35")³.
- 1.3. Retningslinjerne er rettet til tilsynsmyndigheder i henhold til Solvens II-direktivet.
- 1.4. I beregningen af solvenskapitalkravet kan virksomheder vælge at erstatte en række parametre (standardparametre) i standardformlen med parametre, som er specifikke for dem, hvis standardformlen ikke i tilstrækkelig grad repræsenterer deres underliggende risici. Dette har til formål at bidrage til at fremme en forsvarlig risikostyring i forsikrings- og genforsikringsselskaber.
- 1.5. Selskaberne kan i beregningen af de selskabsspecifikke parametre vælge blandt en række standardiserede metoder, som er fastlagt i bilag XVII til Forordning (EU) 2015/35. Enhver ændring af de standardiserede metoder for selskabsspecifikke parametre medfører, at der ikke længere kan foreligge en godkendelse som anført i artikel 110 i Solvens II-direktivet. Den ændrede metode kan dog eventuelt gælde for en partiel intern model, som skal godkendes af tilsynsmyndigheden, jf. artikel 112, 113 samt artikel 120-126 i Solvens II-direktivet.
- 1.6. Retningslinjerne indeholder yderligere præcisering af de datakvalitetskriterier, som bør inddrages i beregningen af selskabs- og koncernspecifikke parametre. I artikel 48, stk. 1, litra i, i Solvens II-direktivet fastsættes aktuarfunktionens rolle, og hvordan den bør bidrage til en effektiv gennemførelse af risikostyringssystemet, navnlig de risikomodeller, der ligger til grund for beregningen af kapitalkravene. Aktuarfunktionens rolle er derfor yderst vigtig i forbindelse med vurderingen af kvaliteten af de data, der anvendes i beregningen af selskabsspecifikke parametre.
- 1.7. Virksomheder kan kun erstatte et sæt standardparametre med specifikke parametre inden for rammerne af risikomodulerne. Det betyder, at nogle af de

---

¹ EUT L 331, af 15.12.2010, s. 48-83

² EUT L 335, af 17.12.2009, s. 1-155

³ EUT L 12 af 17.01.2015, s. 1-797.

input, der anvendes til at beregne disse parametre, vil være de samme (og i visse tilfælde bestå af nøjagtig de samme oplysninger), som de input, der anvendes til at beregne forsikringsmæssige hensættelser. Det forventes, at aktuarfunktionen bidrager til vurderingen af disse input inden for risikostyringssystemet.

- 1.8. Kun godkendelsesprocessen i forbindelse med selskabsspecifikke parametre på individuelt niveau harmoniseres ved gennemførelse af tekniske standarder. For at sikre koncerners mere konsistente brug af koncernspecifikke parametre på tværs af medlemsstaterne sigter retningslinjerne på at harmonisere tilsynsmyndighedens proces for godkendelse af koncernspecifikke parametre.
- 1.9. Retningslinje 1-9 finder anvendelse på både individuelle selskaber og på beregningen af koncernens solvenskapitalkrav i henhold til konsolideringsmetoden eller en kombination af metoder for de konsoliderede data, der er beregnet i henhold til artikel 335, stk. 1, litra a, b og c, i Forordning (EU) 2015/35.
- 1.10. Såfremt begreberne ikke er defineret i disse retningslinjer, har de den betydning, der er defineret i de i indledningen omtalte retsakter.
- 1.11. Disse retningslinjer finder anvendelse fra den 1. april 2015.

Retningslinje 1 – Ekspertvurderingens rolle

- 1.12. Med henblik på at fastsætte de selskabsspecifikke parametre bør det kun være tilladt for selskaber at anvende antagelser baseret på ekspertvurderinger som en tilpasning til eksisterende data og ikke som en erstatning for manglende data.
- 1.13. Selskaberne bør udelukkende anvende antagelser baseret på ekspertvurderinger, hvis de deraf følgende tilpassede data i højere grad opfylder de kriterier, der er fastsat i artikel 219 i Forordning (EU) 2015/35, og dette bør kunne påvises efter anmodning fra tilsynsmyndighederne.

Retningslinje 2 – Væsentlighed

- 1.14. Selskaberne bør sikre, at de i artikel 219 i Forordning (EU) 2015/35 anførte kriterier for datakvalitet overholdes, uanset væsentligheden af det segment, for hvilket der anvendes selskabsspecifikke parametre.

Retningslinje 3 – Justeringer for at øge egnetheden af data

- 1.15. I henhold til retningslinje 1 bør selskaber, når de fastlægger selskabsspecifikke parametre, justere de historiske data efter behov for at fjerne effekten af risici, som er irrelevante mindst inden for de næste tolv måneder.

Retningslinje 4 – Justeringer af historiske data for at fjerne effekten af katastrofer samt for at afspejle de nuværende genforsikringsaftaler

- 1.16. Når det er relevant, bør selskaberne fastlægge interne politikker og procedurer for at:

- (a) identificere tab i forbindelse med katastrofer
- (b) justere data i overensstemmelse med bilag XVII, afsnit B, punkt 2(e), i Forordning (EU) 2015/35
- (c) justere data i overensstemmelse med bilag XVII, afsnit B, punkt 2(d), afsnit C, punkt 2(c), og afsnit D, punkt 2(f), i Forordning (EU) 2015/35.

1.17. Selskaberne bør sikre, at der tages tilstrækkeligt hensyn til ændringer i selvbehold for ikke-proportional genforsikring, hvis disse har en indvirkning på volatiliteten af reserverisici.

Retningslinje 5 – Beregning af ikke-proportionale genforsikringsjusteringer i forbindelse med præmierisici

1.18. Når selskaberne fastsætter justeringsfaktoren for den ikke-proportionale genforsikringseffekt, som fastsat i artikel 218, stk. 1, litra a, nr. iii, og stk. 1, litra c, punkt iii, i Forordning (EU) 2015/35, bør de sikre, at både bruttodata og data rensat for ikke-proportional genforsikring for de følgende tolv måneder overholder retningslinje 1-4.

Retningslinje 6 – Sikring af fortsat overholdelse af krav

1.19. Selskaberne bør påse, at de overholder kravene til anvendelse af selskabsspecifikke parametre, som led i vurderingen af egen risiko og solvens.

1.20. Selskaberne bør i forbindelse med tilsynsrapporten om vurdering af egen risiko og solvens underrette tilsynsmyndighederne om enhver væsentlig ændring i de oplysninger, der er vedlagt ansøgningen, og de bør stille relevante oplysninger om enhver væsentlig ændring til rådighed.

1.21. Såfremt anvendelsen af nye data medfører væsentlige ændringer i de oplysninger, der er vedlagt ansøgningen, bør selskaberne på tilsynsmyndighedernes forlangende stille alle oplysninger til rådighed vedrørende beregningen af selskabsspecifikke parametre ved hjælp af det nye datasæt, samt de oplysninger, der er nødvendige for at dokumentere, at beregningen er tilstrækkelig.

1.22. Såfremt selskaberne bliver opmærksomme på, at en anden standardiseret metode giver et mere præcist resultat og i højere grad bidrager til at opfylde de kalibreringskrav, der er omhandlet i artikel 101, stk. 3, i Solvens II-direktivet, bør de indsende en ny ansøgning om anvendelse af denne alternative standardiserede metode.

Retningslinje 7 – Afhjælpning af manglende overholdelse af krav

1.23. Såfremt kravene til anvendelse af selskabsspecifikke parametre ikke er opfyldt, bør den tilsynsførende myndighed afgøre, hvorvidt virksomheden kan afhjælpe den manglende overholdelse inden for tre måneder.

1.24. I forbindelse med denne afgørelse bør den tilsynsførende myndighed overveje graden og omfanget af den manglende overholdelse samt den tid, der er

nødvendig for at afhjælpe denne, og de foranstaltninger som selskabet agter at træffe for at overholde kravene til anvendelse af selskabsspecifikke parametre.

- 1.25. Såfremt den manglende overholdelse af krav ikke kan korrigeres inden for tre måneder, bør den tilsynsførende myndighed trække godkendelsen af anvendelsen af selskabsspecifikke parametre tilbage, jf. [artikel 8 i EIOPA's udkast til tekniske gennemførelsesstandarder for den tilsynsmæssige godkendelse af brugen af selskabsspecifikke parametre]⁴.
- 1.26. Når godkendelsen er trukket tilbage, bør selskaberne beregne solvenskapitalkravet ved hjælp af standardparametre og indsende en ny ansøgning, hvis de ønsker at ansøge om brug af selskabsspecifikke parametre igen.

Retningslinje 8 – Den tilsynsførende myndigheds krav om brug af selskabsspecifikke parametre

- 1.27. Såfremt den tilsynsførende myndighed stiller krav til selskabet om at anvende selskabsspecifikke parametre i overensstemmelse med artikel 110 i Solvens II-direktivet, bør den over for selskabet anføre, hvilke parametre der skal erstattes, jf. artikel 218 i Forordning (EU) 2015/35. Efter at have taget kontakt til selskabet, bør den tilsynsførende myndighed fastsætte en rimelig tidsfrist for indsendelse af ansøgningen.
- 1.28. Efter at have modtaget anmodningen fra den tilsynsførende myndighed bør selskabet foretage en analyse af de tilgængelige standardiserede metoder.

Retningslinje 9 – Betydelig afvigelse

- 1.29. De tilsynsførende myndigheder bør i deres overvejelse af, om der foreligger en betydelig afvigelse, jf. artikel 110 i Solvens II-direktivet, tage hensyn til følgende relevante faktorer:
  - a) resultaterne fra tilsynsprocessen
  - b) afvigelsens art, type og omfang
  - c) sandsynligheden for og alvoren af eventuelle negative konsekvenser for forsikringstagere og begunstigede
  - d) følsomheden af de antagelser, som afvigelsen vedrører
  - e) afvigelsens forventede varighed og volatilitet.
- 1.30. De tilsynsførende myndigheder bør foretage denne analyse for hvert segment, hvor der kan anvendes selskabsspecifikke parametre.

---

⁴ <https://eiopa.europa.eu/publications/technical-standards/draft-implementing-technical-standards-on-the-supervisory-approval-processes-for-solvency-ii/index.html>

Retningslinje 10 – Ansøgning om godkendelse af anvendelsen af koncernspecifikke parametre

- 1.31. Ansøgningen om godkendelse af anvendelsen af koncernspecifikke parametre bør som minimum indeholde de oplysninger, der er fastsat i [artikel 1, stk. 2, 4 og 5, i EIOPA's udkast til tekniske gennemførelsestandarder for de tilsynsførende myndigheders godkendelse af brugen af selskabsspecifikke parametre], hvor enhver henvisning til "selskabsspecifikke parametre" skal forstås som en henvisning til "koncernspecifikke parametre".
- 1.32. På den koncerntilsynsførendes begrundede forlangende bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielt holdingselskab stille supplerende oplysninger til rådighed, hvor disse er nødvendige for vurderingen af ansøgningen.

Retningslinje 11 – Omfang af den koncern, der anvender koncernspecifikke parametre

- 1.33. Såfremt koncernens solvenskapitalkrav er beregnet i henhold til metode 1 eller en kombination af metode 1 og 2, bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab udelukkende anvende de koncernspecifikke parametre på konsoliderede data, som er beregnet i overensstemmelse med artikel 335, stk. 1, litra a, b og c i Forordning (EU) 2015/35.
- 1.34. Såfremt koncernens solvenskapitalkrav er beregnet i henhold til metode 2, bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielt holdingselskab ikke anvende koncernspecifikke parametre.
- 1.35. Hvis en virksomhed anvender selskabsspecifikke parametre i forbindelse med koncernens solvensberegning i henhold til metode 2, bør de selskabsspecifikke parametre udelukkende medtages i koncernens beregning af solvenskapitalkrav for de virksomheder, der har modtaget godkendelse fra de tilsynsførende myndigheder.

Retningslinje 12 – Datakvalitetskrav på koncernniveau

- 1.36. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab bør over for den koncerntilsynsførende kunne påvise, at arten af koncernens virksomhed og dens risikoprofil i tilstrækkelig grad modsvarer de individuelle selskabers, som tilvejebringer dataene, for at sikre konsistens mellem de statistiske antagelser, der ligger til grund for de data, der anvendes for de enkelte enheder og på koncernniveau.

Retningslinje 13 – Høring inden for tilsynskollegiet

1.37. I den høring, som er beskrevet i artikel 356, stk. 3, i Forordning (EU) 2015/35, bør den koncerntilsynsførende og de øvrige tilsynsmyndigheder i tilsynskollegiet blandt andet analysere og drøfte, hvorvidt dataene er repræsentative på koncernniveau, samt relevansen af den anvendte standardiserede metode.

Retningslinje 14 – Oplysninger til tilsynskollegiet

1.38. Såfremt et individuelt selskab, som hører under anvendelsesområdet for beregning af koncernsolvens, har indsendt en ansøgning om godkendelse af anvendelsen af selskabsspecifikke parametre, bør den tilsynsførende myndighed, som modtager ansøgningen, underrette tilsynskollegiet om modtagelsen samt myndighedens afgørelse. Afvises ansøgningen, bør den tilsynsførende myndighed underrette tilsynskollegiet om de væsentlige begrundelser for afgørelsen.

1.39. Inden koncernens tilsynsførende træffer sin endelige afgørelse om ansøgningen om at anvende koncernspecifikke parametre, bør den tilsynsførende tage højde for de tilsynsførende myndigheders afgørelser om ansøgninger om anvendelse af selskabsspecifikke parametre fra individuelle virksomheder, som hører under anvendelsesområdet for beregningen af koncernsolvensen.

Overholdelse og indberetningsregler

1.40. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med EIOPA-forordningens artikel 16, stk. 3, bestræber de kompetente myndigheder og finansielle institutioner sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.

1.41. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.

1.42. Kompetente myndigheder underretter EIOPA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og de angiver deres begrundelse for eventuelt manglende efterlevelse, senest to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.

1.43. Såfremt de kompetente myndigheder ikke har svaret inden denne dato, anses de for ikke at efterleve indberetningen og vil blive indberettet i overensstemmelse hermed.

Afsluttende bestemmelse om revision

1.44. Disse retningslinjer revideres af EIOPA.